

1998 vil svare til medlemsbidraget for fuldtidsforsikrede lønmodtagere.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg tillader mig hermed at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den af Den Internationale Arbejdskonference i Genève i 1989 vedtagne konvention nr. 169 vedrørende oprindelige folk og stammefolk i selvstændige stater.
(Beslutningsforslag nr. B 31).

Forslaget vil bl.a. indebære, at Danmark påtager sig en folkeretlig forpligtelse til at opretholde en retstilstand, hvorefter den oprindelige grønlandske befolkning skal konsulteres, inden der iværksættes eller tillades programmer vedrørende udforskning eller udnyttelse af mineraler eller underjordiske ressourcer. En ratifikation indebærer endvidere, at Danmark påtager sig en folkeretligt bindende forpligtelse til at sikre den oprindelige grønlandske befolkning del i udbyttet samt til at sikre den oprindelige grønlandske befolkning en rimelig erstatning for enhver skade, der er en følge af den pågældende virksomhed.

Det er regeringens vurdering, at visse af disse forpligtelser er af »større betydning«, jf. grundlovens § 19, og derfor skal forelægges for Folketinget.

Idet jeg i øvrigt henviser til beslutningsforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale beslutningsforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om støtte til danske investeringer i Østlandene.
(Lovforslag nr. L 93).

Den foreslåede lovændring består i en udvidelse af beløbsrammen for udstedelse af investeringsgarantier mod tab, der alene skyldes politiske forhold i forbindelse med direkte nyinvesteringer og hermed ligestillede lån, fra 1 mia. kr. til 2 mia. kr.

Baggrunden for udvidelsen af beløbsrammen er, at den nuværende beløbsramme på 1 mia. kr. er ved at være fuldt udnyttet, og at det forventes, at den konstaterede tendens til en betydelig vækst i antallet af ansøgninger og størrelsen af disse vil fortsætte. En væsentlig forhøjelse af rammen vil derfor være nødvendig for at kunne bevare den interesse, som dansk erhvervsliv har for investeringer i Østlandene.

Det er vurderingen, at den hidtidige ordning har fungeret tilfredsstillende og bidraget til at fremme danske virksomheders muligheder for at investere i Østlandene og dermed medvirke til en positiv markedsøkonomisk udvikling i disse lande.

Det er derfor ønskeligt, at beløbsrammen ved ændring af lovens § 3 forhøjes fra 1 mia. kr. til 2 mia. kr., således at der også fremover er mulighed for at imødekomme anmodninger om garantistillelse.

Det er vanskeligt at vurdere de økonomiske omkostninger, der kan være forbundet med investeringsgarantiordningen. Under den nuværende ordning, der har været i kraft siden 20. december 1989, er der pr. 1. oktober 1994 ikke udbetalt erstatning.

Endvidere har udviklingen i Østlandene siden lovens vedtagelse i 1989 medført, at de oprindelig anførte betegnelser på de af loven omfattede lande i visse tilfælde er ændret.

Lovens geografiske anvendelsesområde er imidlertid identisk med det tidligere.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige og hurtige behandling.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter.
(Beslutningsforslag nr. L 32).

Vedtagelsen af denne folketingsbeslutning vil gøre det muligt, at Danmark kan ratificere rådsafgørelsen af 31. oktober 1994 om De Europæiske Fællesskabers egne indtægter.

Rådsafgørelsen er den juridiske udmøntning af den politiske aftale om Fællesskabernes fremtidige finansiering fra Det Europæiske Råds møde i Edinburgh den 11.-12. december 1992. Der er den såkaldte Delors 2-pakke.

Afgørelsen mellem stats- og regeringscheferne indeholder fem elementer.

For det første forhøjes loftet over Fællesskabernes egne indtægter fra 1,20 pct. af Fællesskabets BNI i 1993 til 1,27 pct. i 1999. Forhøjelsen sker gradvis. Beslutningen om at forhøje indtægtsloftet sigtede især på at tilføre ressourcer til strukturforanstaltninger til fordel for dårligt stillede regioner og til foranstaltninger over for tredjeländer.

For det andet begrænses anvendelsen af det såkaldte momsbidrag, hvor en vis del af momsgrundlaget tilgår EU. Også her er der tale om en gradvis overgang, hvor nedtrapningen sker hurtigst for de relativt dårligt stillede lande. Det indebærer, at BNI-bidraget fremover vil udgøre en stigende del af Fællesskabets indtægter. Det giver efter regeringens opfattelse en mere solidarisk finansieringsform end tidligere.

For det tredje videreføres Storbritanniens rabatorrdning uændret. Rabatorrdningen tilbagefører en vis del af Storbritanniens bidrag, hvilket finansieres af de øvrige lande.

For det fjerde pålægges Kommissionen at undersøge en mulig 5. indtægt og systemet med egne indtægter. I Edinburgh noterede Det Europæiske Råd sig, at nogle medlemsstater ønskede, at man overvejer at indføre en femte indtægtskilde, og anmodede Kommissionen om at foretage en undersøgelse af, hvilke muligheder der kunne komme på tale.

Endelig for det femte foretages en række andre tilpasninger. Det vedrører bl.a. de særlige procedurer for træk på reserverne. Her udvides den gældende procedure for træk på den monetære reserve til også at omfatte de øvrige reserver.

Vejen, fra Kommissionen fremlagde sit forslag til nye finansielle overslag i begyndelsen af 1992 over den politiske enighed i Det Europæiske Råd i december 1992 til regeringen nu kan fremlægge forslag til folketingsbeslutning, har været lang og trang.

Kommissionen ønskede oprindeligt loftet for de egne indtægter forhøjet til 1,37 pct. af BNI i 1997. Forud for og under mødet i Edinburgh arbejdede vi fra dansk side for en lavere stigning og en længere overgangsperiode end Kommissionens forslag. Under disse forhandlinger og senest på mødet den 10. december 1992 drøftede regeringen spørgsmålet om den fremtidige finansiering med det daværende Folketingets Markedsudvalg. Der var her opbakning til regeringens linje.

Til udmøntning af enigheden i Det Europæ-

iske Råd fremsatte Kommissionen den 13. oktober 1993 et forslag til ny rådsafgørelse om ordningen for egne indtægter. På basis heraf vedtog Rådet den 31. oktober 1994 den nye afgørelse.

Under drøftelserne i Rådet er det daværende Folketingets Markedsudvalg ligeledes løbende blevet inddraget. Regeringen forelagde således den 4. marts 1994 forhandlingsoplæg, som vi henholdt os til efterfølgende.

Det er vigtigt, at den nye rådsafgørelse nu ratificeres i de enkelte medlemsstater, så de nye bestemmelser om Fællesskabets finansielle forhold kan træde i kraft.

Herudover skal jeg i øvrigt henvise til forslaget til folketingsbeslutning og de ledsagende bemærkninger. Samtidig skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om Forskningscenter Risø.
(Lovforslag nr. L 94).

Forskningscenter Risø er en statsvirksomhed under Forskningsministeriets ressort.

Lovforslaget har som hovedsigte at tilvejebringe et selvstændigt lovgrundlag for Forskningscenter Risø, der i dag er omhandlet i Energiministeriets lov om energipolitiske foranstaltninger fra 1976. I samme forbindelse foretages en revidering og opdatering af lovens indhold.

Risøs formål har ændret sig i væsentlig grad fra at have energiforskning som hovedopgave henimod et væsentlig bredere opgavefelt, der i dag består af energi-, materiale- og miljøforskning.

Forskningsministeriet og Risø har i 1993 indgået en resultatstyringskontrakt, der løber i perioden 1994-97. Kontrakten opstiller en række krav til og målsætninger for Risøs forskningsaktiviteter.

I forhold til den nugældende retstilstand, hvor forskningsministeren er umiddelbart ansvarlig for såvel den forskningsmæssige som den økonomiske drift af Risø, er der dels i lovforslaget og dels i den nævnte resultatstyringskontrakt tillagt Risøs bestyrelse et væsentlig forøget kompetenceområde.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de tilhørende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.